

JÉGKORSZAK

ifj. Bartha Sándor

Tűz kell ide,
mert nagyon hideg van.
Szív és szív között kifagyott minden kapcsolat.
Tűz kell ide,
mert ridegek lettünk,
s megfagyott itt már minden gondolat.
Zúzmarás szemekkel,
jégcsapnyi kezekkel
állunk az úton,
unottan, de kémlelve bár
tűzet, meleget várunk,
élesztő olvadást.
Ó hol van már a tűzmadár?!
Mikor lesz végre újult erőnk?
Mikor érezzük a szeretet tűzét?
Mikor lesz az, hogy az emberek
egymásért égnek majd,
s izzó szívekkel terjesztik
a kegyelem melegét?
Ó tűz kell ide, forrongó ébredés,
parázsszikráktól pirosuló láthatár,
minél nagyobb és minél hamarabb,
annál közelebb kerül hozzánk a nyár.
A meleg, érlelő nappalok és langyos éjszakák,
sohasem őszbeforduló idő,
csak meleg, örök tüzes nyár.
Ahol a szív szív mellett melegszik,
ahol a fényt egymásnak adjuk át,
ahol szeretni sohasem lesz szégyen,
ó, mikor lesz az, te fagyos jégvilág?!
Mert jégemberekből áll a társadalmunk,
hógolyószóró minden szavunk,
éles jégcsapokkal okozunk fájdalmat másnak,
csak olvadni, égni azt nem akarunk.
Ezért kell a tűz.
Ezért kellene többet közdeni.
Tűz kell ide, megdermedt emberek,
árasszuk szét már a mennyei meleget!

Forrás: www.keresztenydalok.hu